

පළමුවන කියැවීම

ලෙවි තථාව 13:1-2, 44-46

ලෙවි ව්‍යවස්ථාවෙන්ගත් පාඨයකි.

“ලාදුරු රෝගියා තදවුරෙන් පිට වී හුදෙකලාව විසිය යුතු ය.”

තවද සම්පූර්ණ වහන්සේ මෝසෙස්ට හා ආරෝන්ට තනා කොට මෙසේ වදාළ සේක. “යමෙකුගේ ශරීරයේ හමේ බිබිලක් හෝ තඩ්ස්සියක් හෝ පැල්ලමක් හට ගෙන, එය බෝ වන වර්ම රෝගයක් වන්නට ඉඩ තිබේ නම්, ඔහු පූජක ආරාන් වෙත හෝ පූජකයකු වන ඔහුගේ පුතකු වෙත හෝ ගෙනා යුතු ය. ඔහු හමේ බෝවන රෝගයක් ඇති කෙනෙකු නම් ඔහු අපවිත්‍ර ය. පූජකවරයා ඒ තැනැත්තාගේ හිසේ බෝවන වර්ම රෝගයක් ඇති බැවින් ඔහු අපවිත්‍ර යයි ප්‍රකාශ කළ යුතු ය. බෝවන වර්ම රෝගියා ද තම වස්ත්‍රය ඉරාගෙන, තමන්ගේ හිසකෙස් අවුල් කොට ගෙන තම උඩු තොල දක්වා වක්‍ර පටියකින් වසා ගෙන, ‘අපවිත්‍රය, අපවිත්‍රය,’ යි කෑ ගැසිය යුතු ය. බෝවන වර්ම රෝගය ඇති මුළු කාලය තුළ ම ඔහු කෙළෙසුණු, අපවිත්‍ර කෙනෙකි. ඔහු තදවුරෙන් පිටත හුදෙකලාව විසිය යුතු ය.”

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය 32:1,2,5,11

පිළිතුර: සම්පූර්ණ, මා රැකවරණය ඔබ වහන්සේ ම ය.

ගීය: අපරාධයට සමාව ද පාපයට සමාව ද ලත් මිනිසා ආසිරි ලද්දෙකි.
වරදක් ගැන සම්පූර්ණයෙන් චෝදනාවක් නොලබන, වංක සිතක් නොමැති මිනිසා ආසිරි ලද්දෙකි.

මාගේ පටි නොසහවා මම පාපොච්චාරණය කළෙමි. ‘හිමි තුමන්ට මාගේ පටි කියන්නෙමි’ යි කීමි. ඔබ ද මාගේ පාප දෝෂ කමා කළ සේක.

දම්වුනි, හිමි තුමන් කෙරේ ප්‍රීති වී උදන් අනන්ත. අවංක සිත් ඇති සියල්ලෙහි, ප්‍රීති සෝභා පවත්වන්න.

ශුද්ධ වූ පාවුලු අපෝස්තළු තමන් විසින් කොරින්තුවරුන්ට ලියන ලද පළමුවන හසුනෙන් කොටසකි.

“මා ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ආදර්ශයට ගන්නාක් මෙන් ඔබ ද මා ආදර්ශයට ගන්න.”

“මා ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ආදර්ශයට ගන්නාක් මෙන් ඔබ ද මා ආදර්ශයට ගන්න.”
එහෙයින් ඔබ කැවත් බිවත් වෙත දෙයක් කළත් සියල්ල දේව ගෞරවය පිණිස කරන්න. ජුදෙව්වරුන්ට වත්, ග්‍රීකයන්ට වත්, දෙවියන් වහන්සේගේ සභාවට වත් බාධාවට හේතුවක් නොවන්න. මම නම් මාගේ ම ප්‍රයෝජනය නොසොයා බොහෝ දෙනෙකුගේ ගැළවීම පිණිස ඔවුන්ගේ ප්‍රයෝජනය සොයා, සියල්ලෙහි දී සියල්ලත් සතුව කරමි. මා ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ආදර්ශයට ගන්නාක් මෙන් ඔබ ද මා ආදර්ශයට ගන්න.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

සාමූහිකාරය

පුවම් 6:51

ආලේඛයා! ආලේඛයා!

“ස්ථිරගයෙන් පහළවන ජීවන දායක භෝජනය මම ය. යමෙක් මේ භෝජනයෙන් වැළඳුවොත්, ඔහු සදාකල් ජීවත් වන්නේ ය.” යි ස්වාමීන් වහන්සේ වදාරණ සේක.
ආලේඛයා!

ශුද්ධවූ සුවිශේෂය

මාක් 1:40 45

සුවිශේෂ මාක් තමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

එකෙණෙහි ම ලාදුරු රෝගය සුව වී ඔහු පවිත්‍ර කරනු ලැබුවේ ය.

එකල, ලාදුරු රෝගියෙක් ජේසුස් වහන්සේ වෙත අවුත් දණින් වැටී, “ඔබ කැමැති සේක් නම්, මා පවිත්‍ර කරන්න ඔබට හැකි ය” යි අයැද සිටියේ ය. උන් වහන්සේ මහානුකම්පාවෙන් අත දිගු කොට ඔහු පිට තබා, “මම කැමැත්තෙමි, පවිත්‍ර වන්න” යි වදාළ සේක. එකෙණෙහි ම ලාදුරු රෝගය පහ වී ඔහු පවිත්‍ර කරනු ලැබී ය. උන් වහන්සේ, “මේ ගැන කිසිවෙකුට කිසිවක් නොකියන ලෙස බලාගන්න” යි ඔහුට තදින් අණ දී, “යන්න, පූජකයා ඉදිරියෙහි පෙනී සිටින්න: මෝසෙස්ගේ නියමය පරිදි පවිත්‍රවීමේ සහතිකයක් ලෙස පූජා ඔප්පු කරන්න” කියා ඔහු වහා පිටත් කර යැවූ සේක. එහෙත්, ඔහු ගොස් ඒ මුළු සිද්ධිය ප්‍රසිද්ධ ලෙස කියා කියා, දස දෙස පතුරුවා හැරියේ ය. එහෙයින්, කිසි නුවරකට ප්‍රසිද්ධියේ පිවිසෙන්නට ඉන්පසු උන් වහන්සේට නොහැකි වූයෙන්, ජේසුස් වහන්සේ පාළු පෙදෙස්වල නැවතුණ සේක. එසේ වුව ද, සමූහයා සියලු දිනා භාගවලින් උන් වහන්සේ වෙත පැමිණියහ.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේ ය.